

PER TIBERT

Efter at Pers kone, Benthe, var blevet opereret for en godartet kræftsvulst, besluttede de sig for at sælge alt og rejse jorden rundt. Det hjalp ham gennem sorgen, da hun døde.

MINDERNE HJALP PER IGENNEM SORGEN

Tekst og foto af Anne-Katrine Thormann fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, 1. semester hold 2

Rejserne har altid fyldt meget i Benthe og Pers ægteskab. De mødte hinanden på en tur til Harzen, han var 21 og hun var endnu ikke fyldt 18. De faldt i snak, og de var sammen lige siden.

Rejser har de været på mange af siden dengang. Allerede i 70'erne var de i Amerika, sammen med nogle de havde gået til folkedans med. Og det fik de smag for. For samme år som Benthe fik diagnosticeret kræft i livmoderen, solgte de sommerhus og lejlighed, og i løbet af 00'erne rejste de verden rundt. Både Kina, Kenya, New Zealand, Australien og Ukraine blev aflagt visit.

SØGTE AT SKABE MINDER

Men det var ikke blot for turens skyld, at de tog afsted. Efter Benthe var blevet opereret for den første svulst, var det vigtigt for dem at skabe minder, som de kunne have, når den ene ikke var mere. Og det blev endnu vigtigere for dem, da Benthe gentagne gange måtte igennem behandling for kræft.

Per fortæller om rejserne med entusiasme: "Rejserne gav os gode minder, som vi kunne tænke tilbage på, den dag en af os ikke ville være her mere. De knyttede os også tættere sammen," siger han med et smil. Og glæden ved de mange rejser mærker man stadig hos Per.

Og minderne fik han i 2013 brug for: Benthe blev indlagt med KOL på Skejby Sygehus efter i flere år at have gået med iltflaske, og denne gang kom hun ikke hjem. Benthe sov ind med Per ved sin side.

Selvom Per havde vidst, denne dag ville komme, og havde forberedt sig på den, ramte det alligevel. Især ramte det, da han kom hjem til den lejlighed på Aabenraagade, de havde delt i mange år.

TOSOMHED BLEV TIL TOMHED

"Det var tomt. Meget tomt. Og det var mærkeligt ikke at have nogen at snakke med, at dele oplevelser med. Hvis man så noget sjovt, var det som om, det var lidt lige meget, fordi man ikke kunne dele det med nogen," fortæller Per.

Og trøsten finder Per i minderne. I de mange gamle fotoalbum, med sirligt markerede klistermærker, med beskrivelser af hvor de er taget. Billederne fra alle deres rejser, der nu tjener deres formål: At genskabe glade tider.

Dog var en ting var hårdere end andre: Den tomme seng ved siden af ham.

Sengen var for Benthe og Per et fælles samlingssted, og tanken om, at Benthe ikke var på den tomme plads ved siden af ham i sengen, var ubærlig. Derfor var noget af det første, Per gjorde efter tabet af Benthe, også at købe en ny, mindre seng. Og i dag, tre år efter, savner han hende stadig ved siden af sig.

"Hun gav altid min hånd et klem om natten. Bare så jeg vidste, hun var der," siger Per.